

تحلیل اهم اقدامات مرکز ملی مطالعات، پایش و بهبود محیط کسب و کار

مصطفی سمیعی نسب^۱

چکیده

بر اساس نتایج این مطالعه، مواردی مانند قوانین متعدد، دست و پاگیر و قدیمی، تعارض منافع و تلاش برای حفظ منافع ناشی از امضاهای طلایی، عدم اطلاع رسانی دقیق و کاهش سطح اعتماد عمومی مردم و... به عنوان مهم‌ترین چالش‌های اجرای طرح تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار کشور شناخته شده‌اند. تضعیف اقتدار مسئولان و دولتمردان در اجرای این طرح با تشدید نামیدی فعالان اقتصادی از رفع موانع تولید و بهبود محیط کسب و کار، احتمال بروز فساد و تداوم تخلف برخی از دستگاه‌ها در صدور مجوزهای کسب و کار، تضعیف چرخه تولید ملی و... تهدید کننده امنیت ملی کشور است. امید می‌رود موضوعاتی مانند رصد و ارزیابی عملکرد سالانه و میزان پیشرفت واقعی طرح تسهیل صدور مجوزهای امکان گزارش‌گیری و امتیازدهی مردم از عملکرد درگاه ملی مجوزهای کسب و کار، بارگذاری قسمت مجزا از نتایج رسیدگی به شکایت‌های مردمی، بهره‌مندی از تجربه کشورهای موفق با در نظر داشتن تفاوت زیرساخت کشور با دیگر کشورها، استمرار در مطالعه و همکاری با دانشگاه‌ها و پژوهشکده‌های مختلف، ارائه آمار شفاف و دقیق و پرهیز از به دام افتادن در دور باطل آماردهی غیرواقع‌بینانه، احصا و پایش قوانین و مقررات، تعریف ضمانت‌های اجرایی و ابزارهای عملیاتی برای برخورد با اعمال سلیقه دستگاه‌های مختلف، اتخاذ تدابیر مناسب برای رونق تولید ملی، جلب اعتماد عمومی و مشارکت مردم و... به اجرای سریع و دقیق طرح تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار در کشور بینجامد.

واژگان کلیدی: پایش کسب و کار، صدور مجوز، امنیت ملی.

مقدمه

حوزه شده، اما با وجود تلاش حدود ۱۴ سال قانون‌گذار برای تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار، آن‌طور که باید این مهم محقق نشده است.

در این مطالعه، اهم اقدامات مرکز ملی مطالعات، پایش و بهبود محیط کسب و کار درباره تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار مورد بحث و بررسی

فضای مناسب کسب و کار نقش مهم و اثرگذاری در رونق تولید، ایجاد فرصت‌های شغلی مولد و تأمین امنیت ملی ایفا می‌کند. تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار به عنوان پیش‌نیاز و گامی مهم در بهبود فضای کسب و کار کشور شناخته می‌شود. اهمیت این موضوع سبب تصویب قوانین متعدد در این

۱. استادیار، گروه اقتصاد سیاسی، دانشکده معارف اسلامی و اقتصاد، دانشگاه امام صادق علیه السلام، تهران، ایران / عضو اندیشکده اقتصاد سیاسی امنیت و دفاع، دانشگاه امام صادق علیه السلام، تهران، ایران
samiee@isu.ac.ir

شکل ۱- مهم‌ترین دلایل تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار

مأخذ: یافته‌های تحقیق.

با توجه به شکل شماره ۱، با کاهش زمان و هزینه صدور مجوزهای کسب و کار نه تنها بنگاههای اقتصادی توان توسعه فعالیت را خواهند داشت، بلکه با حذف امضاهای طلاسی و جلوگیری از بروز فساد، امکان حضور و رقابت شرکت‌های دانش‌بنیان فراهم می‌شود. با تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار، کارآفرینان داخلی و فعالان اقتصادی خارجی به حضور و سرمایه‌گذاری در داخل کشور ترغیب می‌شوند. برای همین، تسهیل مجوزدهی به فعالان اقتصادی را می‌توان پیش‌نیاز بهبود فضای کسب و کار دانست. در چنین شرایطی با ایجاد فرصت‌های شغلی مولد، زمینه تقویت تولید ملی فراهم می‌شود؛ به طوری که با کاهش پیامدهای منفی تحریم‌های خارجی، زمینه اقتدار روزافروزن جمهوری اسلامی ایران در منطقه فراهم می‌آید.

قرار می‌گیرد. ازاین‌رو در بخش نخست به چرایی و ضرورت تسهیل صدور مجوزهای کسب‌وکار و آخرین مصوبات دولت در این حوزه اشاره می‌شود. در بخش دوم، آخرین اقدامات مرکز ملی مطالعات، پایش و بهبود محیط کسب‌وکار در زمینه تسهیل صدور مجوزهای کسب‌وکار رصد و بررسی می‌شود. در بخش سوم، ملاحظات امنیت اقتصادی و چالش‌های اجرای طرح تسهیل صدور مجوزهای کسب‌وکار بررسی می‌شود. در انتها، بعد از جمع‌بندی مطالب مطرح شده، پیشنهاداتی درباره تسهیل روند صدور مجوزهای کسب‌وکار ارائه می‌شود.

۱- بررسی چرایی و ضرورت تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار

موانع متعدد و زمان‌بُر اداری صدور مجوزهای کسب‌وکار یکی از عوامل مؤثر تضعیف انگیزه فعالان اقتصادی و کارآفرینان برای کسب مجوز شناخته می‌شود؛ به طوری که این موضوع فضای نامناسب کسب‌وکار را برای سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی ترسیم کرده است. موانع پیش روی صدور مجوزهای کسب‌وکار به خاطر پیامدهای منفی گسترده آن در حوزه‌های مختلف افزون‌بُر تشید فضای نامناسب کسب‌وکار، تهدیدکننده برقراری امنیت اقتصادی و حتی امنیت ملی کشور است. با توجه به اهمیت موضوع، در شکل شماره ۱، چرایی و ضرورت تسهیل صدور مجوزهای کسب‌وکار نشان داده شده

وزیران در صورتی که تا سه ماه پس از لازم الاجرا شدن این قانون در درگاه ملی مجوزهای کشور ثبت شوند، به عنوان مجوزهای تأییدمحور که نیازمند بررسی و تأیید مراجع صدور مجوز است، معرفی شده و فعالیت در آنها نیازمند طی مراحل اخذ مجوز بر اساس ماده ۷ این قانون می‌باشد.

از چهار ماه پس از لازم الاجرا شدن این قانون، سایر مجوزهای کسب و کار به عنوان مجوزهای ثبتمحور شناخته می‌شوند و اتمام مراحل ثبت‌نام در درگاه ملی مجوزهای کشور به منزله صدور مجوز است. متقارضیان این مجوزها باید در زمان ثبت‌نام در درگاه ملی مجوزها، فرم تعهد به اخذ استانداردهای اجباری و مراعات قوانین و شرایط حرفه‌ای مورد تأیید هیئت مقررات‌زادایی و بهبود محیط کسب و کار را امضا نمایند. مرکز ملی مطالعات، پایش و بهبود محیط کسب و کار موظف است حداقل ظرف سه روز کاری پس از تکمیل ثبت‌نام در درگاه ملی مجوزهای کشور، مجوز به همراه شناسه یکتای صادره برای شخص حقیقی یا حقوقی متقارضی به شکل برخط را صادر کند و مراتب را به اطلاع نهادهای نظارتی، اتاق‌های ایران، تعاون و اصناف، اتحادیه‌های صنفی، تشکلهای ذی‌ربط و دستگاههای اجرایی مربوط از جمله سازمان امور مالیاتی کشور و سازمان تأمین اجتماعی برساند و مجوزهای صادره را به صورت عمومی منتشر کند».

با توجه به اصلاحات مکرر در قانون تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار در حدود ۱۴ سال،

تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار به شکل‌های مختلف مورد توجه بوده است. اصلاح نظام مجوزدهی در ایران برای نخستین بار در سال ۱۳۸۶ در قانون سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی مورد توجه قرار گرفت. در این راستا، مجلس شورای اسلامی با اصلاح و تکمیل ماده ۷ قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی، هیئتی عالی را با عنوان «مقررات‌زادایی و تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار»، مأمور ساماندهی مجوزها و حذف مجوزهای اضافی و دست‌وپاگیر کرد. در ادامه این بخش به آخرین مصوبات در این حوزه اشاره می‌شود.

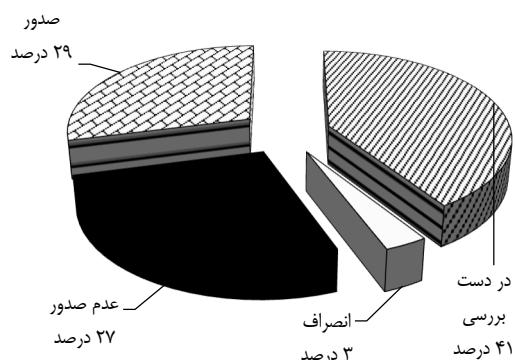
در اجرای اصل ۱۲۳ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، قانون تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار^۱ که با عنوان «طرح تسهیل صدور برخی مجوزهای کسب و کار» به مجلس شورای اسلامی تقدیم شده بود، با تصویب در جلسه علنی مورخ ۱۴۰۰/۱۲/۲۴ و تأیید شورای محترم نگهبان، توسط رئیس‌جمهوری در تاریخ ۱۴۰۱/۰۲/۱۰ ابلاغ شد.

با توجه به ماده ۱ این قانون، «کلیه مجوزهای کسب و کار که سلامت، محیط‌زیست، بهداشت عمومی‌اجتماعی، نظم و انضباط پولی، مالی و ارزی، فرهنگ و امنیت ملی را به صورت مستقیم تهدید می‌کنند یا مستلزم بهره‌برداری از منابع طبیعی یا تغییر کاربری اراضی کشاورزی هستند، به تشخیص هیئت مقررات‌زادایی و بهبود محیط کسب و کار و تأیید هیئت

^۱. مجلس شورای اسلامی، اردیبهشت ۱۴۰۱، قانون «تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار»، شماره ۱۱/۷۷۸۹-۱۴۵.

از ۱۴۰۱/۰۵ تا ۱۴۰۱/۰۸/۱۶، تعداد ۴۰۵۰۳۸ درخواست مجوز در درگاه ملی مجوز کسب و کار ثبت شده که از این تعداد، ۱۱۷۵۲۲ مجوز صادر شده است. در نمودار شماره ۱، سهم مجوزها به تفکیک وضعیت صدور مقایسه شده است.

نمودار ۱- سهم مجوزها به تفکیک وضعیت صدور

مأخذ: ۱۴۰۱/۰۵ جلسه هیئت مقررات زدایی و بهبود محیط کسب و کار.

با توجه به نمودار شماره ۱، تنها ۲۹ درصد درخواست مجوز به مرحله صدور رسیده و ۴۱ درصد درخواستها نیز در دست بررسی است. در این بین، تعداد ۱۴۷۷۹۰ درخواست مجوز در بررسی با تأخیر مواجه بوده است که این میزان شامل ۳۶/۴ درصد از کل مجوزهاست. همچنین، درصد اتصال مجوزها به میزان ۶۰/۳ درصد گزارش شده است. نسبت صدور به درخواست مجوزهای کسب و کار از ابتدای سال تا ۱۴۰۱/۰۵، حدود یک چهارم است. علت پایین بودن این سهم عدم بارگذاری کامل مدارک به دلیل آزمایش کردن سامانه توسط این مرکز، کنگکاوی برخی از افراد و... است. برای تحلیل دقیق‌تر از وضعیت صدور مجوزها، در نمودار شماره ۲، صدور مجوزها بر حسب نهادهای صادرکننده مشخص شده است.

آن‌طور که باید توفیق مطلوبی در این زمینه حاصل نشده است. در بخش بعد تلاش می‌شود تا آخرین اقدامات مرکز ملی مطالعات، پایش و بهبود محیط کسب و کار در زمینه تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار کشور مورد بررسی و تحلیل قرار گیرد.

۲- نگاهی به آخرین اقدامات مرکز ملی مطالعات، پایش و بهبود محیط کسب و کار

با توجه به اصل ۴۴ و ماده ۷ که معطوف مردمی‌سازی است، باید شرایط شروع کسب و کارها و صدور مجوزها و نظارت بر آن‌ها آسان باشد. در این باره دو مأموریت تعریف شده است. نخست اینکه، واحدهای تولیدی راحت متولد شوند (فرایند تسهیل اخذ مجوز) و دوم اینکه، رشد سریع و رسمی یابند (مقررات زدایی و رسمی شدن). در این راستا، باید صدور مجوزهای کسب و کار شفاف، سهل و الکترونیک باشد. به عبارت دیگر، صدور مجوزها اول باید صدرصد غیرحضوری و بدون کاغذ باشد و دوم افراد خودشان استعلام‌ها را نگیرند. با توجه به اهمیت موضوع، مرکز ملی مطالعات، پایش و بهبود محیط کسب و کار به تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار کشور مبادرت ورزید. با توجه به آخرین آمار و اطلاعات منتشر شده، طرح تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار، ۶۴ درصد پیشرفت محتوایی، ۵۰ درصد پیشرفت فنی و به طور متوسط ۵۷ درصد پیشرفت داشته است. امید می‌رود این طرح تا پایان سال جاری (سال ۱۴۰۱) به اتمام رسد. با توجه به نتایج ۱۴۰۱/۰۵ جلسه هیئت مقررات زدایی و بهبود محیط کسب و کار،

است. متأسفانه مشاغل یا به صورت خانگی یا نیازمند سوله تعریف شده‌اند. این در حالی است که برخی از فعالیت‌ها نه خانگی است و نه امکان ایجاد سوله برای افراد وجود دارد. با توجه به نتایج ۱۶۹ مین جلسه هیئت مقررات زدایی و بهبود محیط کسب‌وکار، وزارت تعاون (بخش مشاغل خانگی)، وزارت بهداشت و وزارت ارشاد در یک ماه اخیر هیچ صدور مجوزی نداشته‌اند. همچنین، دستگاه‌های جامانده یا قطع شامل وزارت کشور، سازمان برنامه و بودجه، سازمان اداری و استخدامی، وزارت دفاع، واجا، کانون وکلا، کانون جهانگردی و اتومبیل‌رانی، کانون کارشناسان رسمی، جامعه حسابداران رسمی، سازمان نظام روان‌شناسی، سازمان نظام پزشکی، اتاق ایران، شهرداری‌ها و فراجا عنوان شده‌اند.

این است که مشکلات فنی در درگاه تخصصی و عدم صدور در زمان مصوب به ترتیب با سهمی معادل ۶۶ و ۲۳ درصد، بیشترین میزان شکایت را به خود اختصاص داده‌اند. در ادامه، برای تحلیل دقیق‌تر وضعیت شکایت‌ها، در نمودار شماره ۴، توزیع شکایت‌ها بر اساس نوع نشان داده شده است.

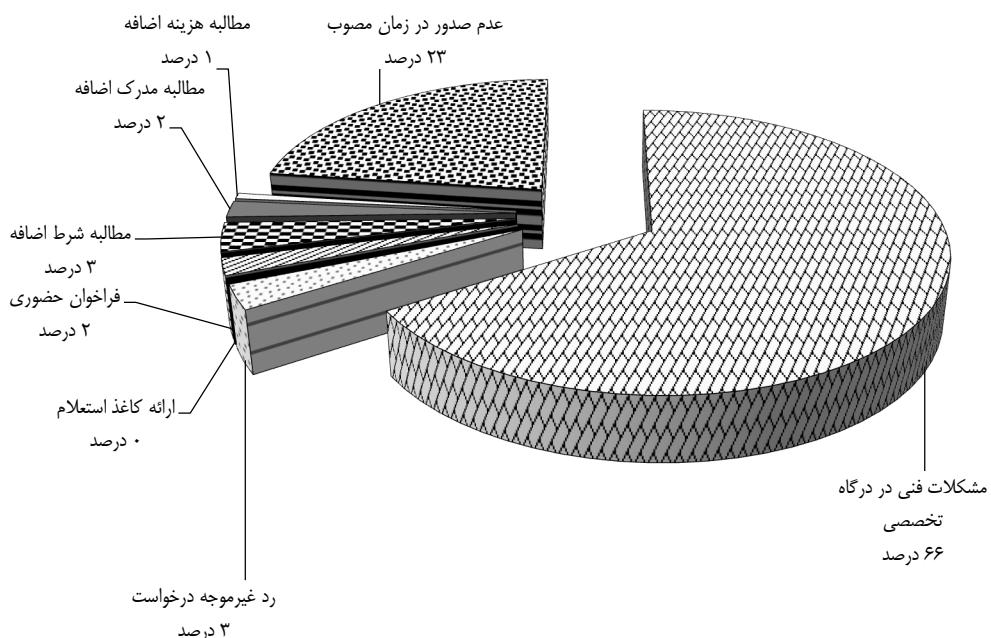
هدف اصلی از طرح تسهیل صدور مجوز کسب‌وکار این است که فعالان اقتصادی غیررسمی نفع خود را در رسمی شدن بیینند. به رغم اهمیت این موضوع، برای مثال، متأسفانه برای یک تایپیست موارد متعدد و غیرضروری مانند ۱۲ متر مکان، گواهی مهارت و... در نظر گرفته شده است. افزون‌براین، نمونه‌های سخت‌تری برای اخذ مجوزهایی مانند هتلداری نیز با رشوه میسر

با توجه به نتایج ۱۶۹ مین جلسه هیئت مقررات زدایی و بهبود محیط کسب‌وکار، وزارت تعاون (بخش مشاغل خانگی)، وزارت بهداشت و وزارت ارشاد در یک ماه اخیر هیچ صدور مجوزی نداشته‌اند. همچنین، دستگاه‌های جامانده یا قطع شامل وزارت کشور، سازمان برنامه و بودجه، سازمان اداری و استخدامی، وزارت دفاع، واجا، کانون وکلا، کانون جهانگردی و اتومبیل‌رانی، کانون کارشناسان رسمی، جامعه حسابداران رسمی، سازمان نظام روان‌شناسی، سازمان نظام پزشکی، اتاق ایران، شهرداری‌ها و فراجا عنوان شده‌اند.

همکاری دستگاه‌ها به سه شکل مختلف انجام می‌شود. نخست، اعلام مجوزها توسط برخی دستگاه‌ها انجام شده است (البته برخی دستگاه‌های مهم مانند سازمان برنامه و بودجه و وزارت کشور اعلام نکرده‌اند). دوم، اعلام مجوزها انجام شده است، اما متصل نشده‌اند و سوم، اعلام مجوز شده و متصل شده‌اند، اما درهای پشت باز است (مانند وزارت ارشاد و وزارت بهداشت).

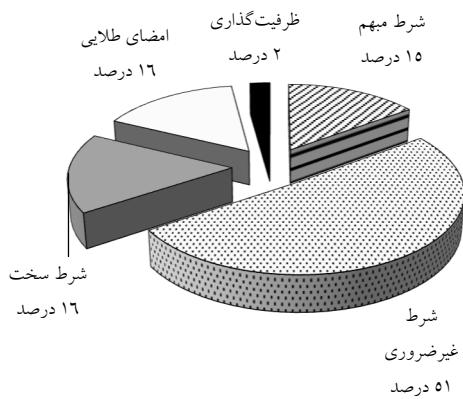
همان‌طور که اشاره شد، هدف اصلی از طرح تسهیل صدور مجوز کسب‌وکار این است که فعالان اقتصادی غیررسمی نفع خود را در رسمی شدن بیینند. به رغم اهمیت این موضوع، برای مثال، متأسفانه برای یک تایپیست موارد متعدد و غیرضروری مانند ۱۲ متر مکان، گواهی مهارت و... در نظر گرفته شده است. افزون‌براین، نمونه‌های سخت‌تری برای اخذ مجوزهای صنایع دستی و کارخانه‌ها وجود دارد و اخذ مجوزهایی مانند هتلداری نیز با رشوه میسر

نمودار ۴- توزیع شکایت‌ها بر اساس نوع

مأخذ: ۱۶۹مین جلسه هیئت مقررات زدایی و بهبود محیط کسب و کار.

نمودار ۵- نتیجه دور سوم پاکسازی، کشف شروط ناهنجار در ۱۴ دستگاه اصلی صادرکننده مجوز

مأخذ: ۱۶۹مین جلسه هیئت مقررات زدایی و بهبود محیط کسب و کار.

با توجه به نمودار شماره ۵، شرایط غیرضروری ۵۱ درصد از شروط ناهنجار دستگاه اصلی صادرکننده مجوز را به خود اختصاص داده است.

همان‌طور که اشاره شد، در مجموع، مشکلات فنی در درگاه تخصصی و عدم صدور در زمان مصوب سهمی معادل ۸۹ درصد از شکایت‌های واصل را به خود اختصاص داده‌اند. به عبارت دیگر، این دو موضوع به عنوان مانع جدی صدور مجوزهای کسب و کارها در کشور شناخته شده‌اند. با توجه به اهمیت موضوع، ۱۶۹مین جلسه هیئت مقررات زدایی و بهبود محیط کسب و کار، به بازنگری شروط مجوزهای ۱۴ دستگاه اصلی و حذف امضاهای طلایی و محدودیت‌ها اقدام ورزید. شرایط ناهنجار شامل شروط مبهم، دشوار، غیرضروری یا حاوی ظرفیت‌گذاری یا امضای طلایی است. در نمودار شماره ۵، نتیجه دور سوم پاکسازی، کشف شروط ناهنجار در ۱۴ دستگاه اصلی صادرکننده مجوز در پاییز سال ۱۴۰۱ نشان داده شده است.

باید دلیل رد صدور مجوز به شکل تفسیر ناپذیر و الکترونیکی توسط دستگاهها مشخص باشد. همچنین، در نظر گرفتن پول، شرط و مدرک اضافی برای صدور مجوز جرم تلقی شود.

با توجه به گزارش ۱۹۶۱مین جلسه هیئت مقررات زدایی و بهبود محیط کسب و کار، از میان بیش از ۲۳۰۰ شرط دست و پاگیر شناسایی شده هیئت، تنها ۲ درصد دارای ریشه قانونی و مصوب مجلس هستند. همچنین، فقط ۶ درصد آنها را دولت تصویب کرده است و در اصطلاح «مقرر» شمرده می‌شوند. ۵۸ درصد این شرط مغایر با قانون را خود دستگاه‌های دولتی با توجه به رویه داخلی این دستگاه‌ها به وجود آورده‌اند.

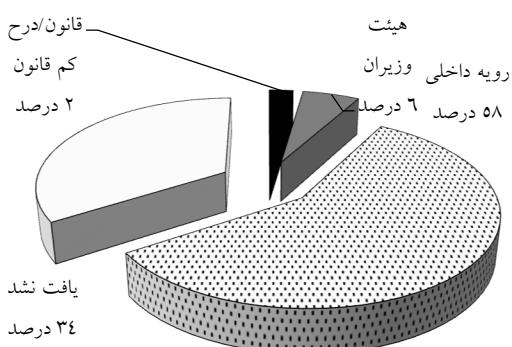
نکته مهم دیگر شایان اشاره اینکه، ۳۴ درصد شرط یادشده اساساً هیچ مبنای نداشته‌اند. به عبارت دیگر، نه در مصوبات خود دستگاه، نه دولت و نه مجلس، هیچ رد پایی از آنها نمی‌توان یافت. با توجه به اظهارات وزیر اقتصاد، بنا بر تصمیم هیئت مقررات زدایی، این موارد را باید خود دستگاه‌ها به سرعت حل و فصل کنند و کنار بگذارند و برای دیگر موارد هم، دبیرخانه هیئت مقررات زدایی پیشنهاداتی برای اصلاح مقررات ارائه دهد.

۳- ملاحظات امنیت اقتصادی

با توجه به مطالب مطرح شده، طرح تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار به طور متوسط ۵۷ درصد پیشرفت داشته است. این موضوع به تلاش مستمر مرکز ملی مطالعات، پایش و بهبود محیط کسب و کار کشور اشاره

همچنین، سهم امضاهای طلایی از شروط ناهنجار، ۱۶ درصد گزارش شده است. با توجه به نتیجه دور سوم پاکسازی، از ۲۱۸۸۶ تعداد کل شروط، ۲۳۴۸ شروط ناهنجار از ۱۴ دستگاه اصلی صادر کننده مجوز گزارش شده است. به عبارت دیگر، شروط ناهنجار حدود ۱۱ درصد از تعداد کل شروط را دربر گرفته است. این موضوع مؤید وجود موانع پیش روی فعالان اقتصادی برای اخذ مجوز کسب و کار است. در نمودار شماره ۶، توزیع ۲۳۴۸ شرط ناهنجار در میان مجوزهای ۱۴ دستگاه اصلی به تفکیک قانون، مصوبه هیئت وزیران و مقررات داخلی دستگاه‌ها نشان داده شده است.

نمودار ۶- توزیع ۲۳۴۸ شرط ناهنجار در میان مجوزهای ۱۴ دستگاه اصلی

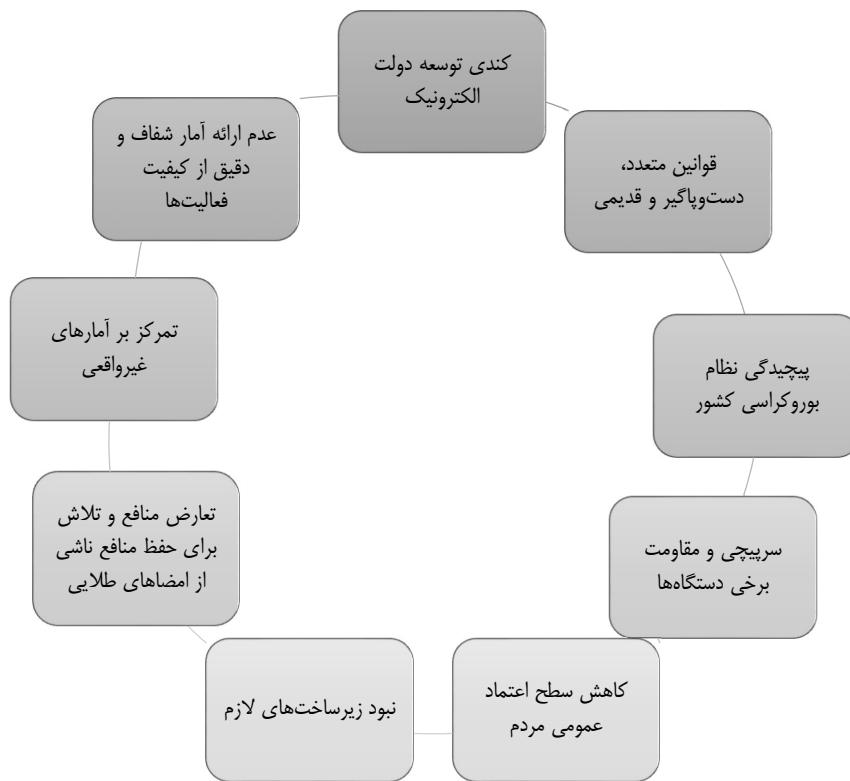
مأخذ: ۱۹۶۱مین جلسه هیئت مقررات زدایی و بهبود محیط کسب و کار.

در وضعیت کنونی، برخی قوانین با بازگذاشتن دست افراد، زمینه اعمال نظر شخصی را فراهم می‌آورند. از سوی دیگر، به نظر می‌رسد همچنان بسیاری از تشخیص‌ها توسط کارشناسان و با امضاهای طلایی انجام می‌شود. این در حالی است که

و چالش‌های متعددی مواجه است. در شکل شماره ۲، مهم‌ترین چالش‌های اجرای قانون تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار کشور نشان داده شده است.

دارد. به رغم تمام تلاش‌های انجام شده برای اجرای سریع و دقیق قانون «تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار»، به نظر می‌رسد اجرای این طرح با ابهامات

شکل ۲- مهم‌ترین چالش‌های اجرای قانون تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار

مأخذ: یافته‌های تحقیق.

اجرای صحیح طرح تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار به معنای تداوم تخلف برخی از دستگاه‌ها و احتمال بروز فساد در فرایند صدور مجوزهای کسب و کار است. عدم توفیق مرکز ملی مطالعات، پایش و بهبود محیط کسب و کار درباره تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار با نامیدی دوچندان فعالان اقتصادی از رفع موانع تولید و بهبود محیط کسب و کار، تضعیف‌کننده چرخه تولید ملی است. از سوی دیگر، مکلف نکردن دستگاه‌های اجرایی در

با توجه به شکل شماره ۲، موارد متعدد ساختاری در دستگاه‌های مختلف مانند قوانین متعدد، دستوپاگیر و قدیمی، تعارض منافع و تلاش برای حفظ منافع ناشی از امضاهای طلابی و... مانع از تسريع روند اجرای قانون تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار است. همچنین، موارد دیگر مانند عدم اطلاع‌رسانی دقیق و کاهش سطح اعتماد عمومی مردم، به کاهش همکاری و مشارکت آنان در اجرای صحیح این طرح دامن زده است. به تعویق افتادن

بررسی و ۳۶/۴ درصد درخواست مجوز در بررسی مواجه با تأخیر است. از میان شروط دست‌وپاگیر شناسایی شده تنها ۲ درصد دارای ریشه قانونی و مصوب مجلس و فقط ۶ درصد آن‌ها را دولت تصویب کرده است. این در حالی است که ۵۸ درصد این شروط با توجه به رویه داخلی خود دستگاه‌های دولتی و مغایر با قانون تصویب شده‌اند و ۳۴ درصد شروط یادشده نیز اساساً هیچ مبنای نداشته‌اند. درنهایت، امید می‌رود ارائه پیشنهادات زیر به تحقق هرچه بیشتر این مهم بینجامد.

- رصد و ارزیابی عملکرد سالانه و میزان پیشرفت
واقعی طرح تسهیل صدور مجوزها: طرح تسهیل
صدرور مجوزهای کسبوکار در مرکز ملی مطالعات،
پایش و بهبود محیط کسبوکار در کشور در حال
انجام است. رصد و ارزیابی عملکرد سالانه و میزان
پیشرفت واقعی طرح تسهیل صدور مجوزها در تحقیق
این مهم نقش بسزایی دارد. برای همین، تعریف
شاخصهای کمی در راستای ارزیابی دقیق روند
اجرای طرح، فازبندی، زمانبندی اجرای قانون، ارائه
گزارش‌های فصلی در این باره و... راهگشاست.

امکان گزارش گیری و امتیازدهی مردم از عملکرد درگاه ملی مجوزهای کسب و کار: ازانجاكه در اجرای تمام سیاست‌ها از جمله طرح تسهیل صدور مجوزهای همکاری مردم نقش مؤثری در اجرای مکاری همکاری مردم نقش مؤثری در اجرای این طرح دارد، گزارش گیری و امتیازدهی کارآمد این طرح درگاه ملی مجوزهای کسب و کار به مردم از عملکرد درگاه ملی مجوزهای کسب و کار به این می‌انجامد. در این راستا، نظرسنجی از طبقات مختلف جامعه در چگونگی روند اجرای طرح

اجرای سریع و دقیق این قانون به ضعف اقتدار مسئولان و دولتمردان کشور اشاره دارد که تهدیدکننده امنیت ملی کشور است.

موانع پیش روی صدور مجوزهای کسبوکار به خاطر پیامدهای منفی گسترده آن در حوزه‌های مختلف ازون بر تشدید فضای نامناسب کسبوکار، تهدیدکننده برقراری امنیت اقتصادی و حتی امنیت ملی کشور است.

نتیجه‌گیری و پیشنهاد راهکارها

با توجه به مطالب مطرح شده، برخلاف سیستم تأییدمحور بودن مجوزهای کسب و کار که در ابتداء نیازمند تأیید سازمان‌های ذی‌ربط (نظرارت پیشینی) است، در قانون «تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار» مقرر شده است تا کسب و کارها و مجوزهای ثبت‌محور (اعلانی) در زمان کمتر با ثبت‌نام در درگاه ملی مجوزهای کشور صادر شوند و نظرارت پسینی (نظرارت مردمی، هوشمند، دائمی و شبانه‌روزی) داشته باشند. به دلیل پیامدهای مثبت قانون «تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار»، اجرای سریع و دقیق این قانون از ضرورتی دوچندان برخوردار است. با توجه به نتایج گزارش ۱۶۹ آمین جلسه هیئت مقررات‌زادایی و بهبود محیط کسب و کار، از ابتدای سال تا ۱۴۰۱/۸/۵، تنها ۲۹ درصد درخواست‌مجوز در مرحله صدور، ۴۱ درصد درخواست‌ها در دست

کشورها، اطلاعات مفیدی درباره تکالیف مالیاتی و بیمه‌ای به افراد داده می‌شود؛ البته به دلیل فراهم نبودن زیرساخت‌های لازم در کشور، باید تفاوت زیرساخت کشورها را در بهره‌مندی از تجربه کشورهای موفق در نظر گرفت.

- استمرار در مطالعه و همکاری با دانشگاه‌ها و پژوهشکده‌های مختلف: با توجه به تعدد و پیچیدگی مراحل صدور مجوز در کشور، مطالعه مستمر و همکاری با دانشگاه‌ها و پژوهشکده‌های مختلف درباره این موضوع ضرورتی دوچندان دارد. تعامل با اندیشکده‌ها، دانشگاه‌ها و پژوهشکده‌های مختلف برای احصا و پایش قانون، تعریف و تعیین کارآمدترین روش‌های نظارت‌های پسینی و... در تحقق این مهم راهگشاست.

- ارائه آمار شفاف و دقیق و پرهیز از به دام افتادن در دور باطل آماردهی غیرواقع‌بینانه: ارائه آمار شفاف و دقیق از وضعیت صدور مجوزهای، امید به حذف موانع تولید و بهبود محیط کسب و کار را در میان فعالان اقتصادی کشور تزریق می‌کند؛ البته گزارش‌دهی مستمر در این باره باید فارغ از اغراق‌گری و به دام افتادن در دور باطل آماردهی غیرواقع‌بینانه انجام شود.

- احصا و پایش قانون و مقررات: همان‌طور که اشاره شد، قوانین دست‌وپاگیر در برخی دستگاه‌ها مانند وزارت‌های صمت، میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی و هتلداری انجام نشده‌اند. با توجه به قوانین دست‌وپاگیر و قدیمی بودن برخی از مقررات، احصا و پایش قوانین در این حوزه در برخی

تسهیل صدور مجوزها، اطلاع‌رسانی و آموزش همگانی به مردم برای افزایش مشارکت آنان و... از اهمیتی دوچندان برخوردار است.

- بارگذاری قسمت مجزا از نتایج رسیدگی به شکایت‌های مردمی: با توجه به اختلال کارشکنی و تحالف برخی دستگاه‌ها، بررسی دقیق شکایت‌های مردمی ضرورتی دوچندان دارد. در درگاه ملی مجوزهای کسب و کار قسمتی برای شکایت مردم در نظر گرفته شده است، اما اهتمام برای رسیدگی سریع به شکایت‌های مردمی و نیز بارگذاری قسمت مجزا از نتایج رسیدگی به شکایت‌های مردمی، سنجش میزان رضایتمندی و امتیازدهی مردم به چگونگی روند پیگیری شکایات‌شان و... در تحقق این مهم راهگشاست.

با کاهش زمان و هزینه صدور مجوزهای کسب و کار نه تنها بنگاه‌های اقتصادی توان توسعه فعالیت را خواهد داشت، بلکه با حذف امضاهای طلاسی و جلوگیری از بروز فساد، امکان حضور و رقابت شرکت‌های دانش‌بنیان فراهم می‌شود.

- بهره‌مندی از تجربه کشورهای موفق با در نظر داشتن تفاوت زیرساخت کشور با دیگر کشورها: بهره‌مندی از تجربه کشورهای موفق در حوزه نظارت پسینی در اجرای هرچه بهتر طرح تسهیل کسب و کار از ضرورتی دوچندان برخوردار است. در این

نوسان نرخ ارز (به عنوان یکی از مهم‌ترین متغیرهای اثرگذار در چرخه تولید)، چاره‌اندیشی و اتخاذ سیاست‌های مبنی بر رونق تولید مانند حذف یا تسهیل قانون مالیات (دست‌کم برای بنگاه‌های کوچک) و... از ضرورتی دوچندان برخوردار است.

دستگاه‌ها از ضرورتی دوچندان برخوردار است. برای مثال، لازم است در مواردی مانند صنایع سبک یا سنگین پتروشیمی ابتدا قوانین احصا و تعداد آن مشخص شود و سپس با معیاری مبتنی بر قانون و چهارچوب نظری، پیشنهاد حذف قوانین دست‌پاگیر داده شود.

منابع

- درگاه ملی مجوزهای کشور <https://g4b.ir>
- مجلس شورای اسلامی، اردیبهشت ۱۴۰۱، قانون «تسهیل صدور مجوزهای کسب‌وکار»، شماره ۱۱-۱۴۵/۷۷۸۹
- مرکز ملی مطالعات، پایش و بهبود محیط کسب‌وکار، آبان ۱۴۰۱، ۱۹۹امین جلسه هیئت مقررات‌زادایی و بهبود محیط کسب‌وکار.

- تعریف ضمانت‌های اجرایی و ابزارهای عملیاتی برای برخورد با اعمال سلیقه دستگاه‌های مختلف: با توجه رفتارهای سلیقه‌ای برخی از وزارت‌خانه‌ها مانند وزارت بهداشت و درمان، دلایل تأیید یا رد صلاحیت صدور مجوز به افراد باید به صورت شفاف منتشر شود. تعریف ضمانت‌های اجرایی و ابزارهای عملیاتی برای برخورد با اعمال سلیقه دستگاه‌های مختلف، در نظر گرفتن نهاد کنترل کیفی و استاندارد... در تحقق این مهم راهگشاست.

- اتخاذ تدابیر مناسب برای رونق تولید ملی و جلب اعتماد عمومی و مشارکت مردم: با توجه به نقش مهم همراهی مردم برای شروع کسب‌وکار، اتخاذ تدابیر مناسب برای جلب اعتماد عمومی و مشارکت مردم اهمیتی دوچندان می‌یابد. این در حالی است که کند شدن سرعت اینترنت در سطح کشور، تداوم فعالیت مشاغل اینترنتی و خانگی را مورد مخاطره قرار داده است. با توجه به سهم بالای اقتصاد غیررسمی در کشور، اتخاذ سیاست‌های تشویقی برای رونق تولید ملی و تداوم فعالیت مشاغل اینترنتی و خانگی ضرورتی دوچندان دارد. برای همین، ممانعت از نوسان متغیرهای کلان اقتصادی، ایجاد ثبات بازار ارز، پرهیز از جهش نرخ ارز و درآمدزایی از طریق

